

Verlag van het ingevolge artikel 5, sub d, sub 2 Archiefbesluit 1995, gevoerde driehoeksoverleg tussen het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, het Ministerie van Buitenlandse Zaken, het Ministerie van Economische Zaken, het Ministerie van Defensie, het Ministerie van Financiën, het Ministerie van Justitie, het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, het Minister van Verkeer en Waterstaat, het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer en de Rijksarchiefdienst met betrekking tot de selectielijst, zoals bedoeld in artikel 2, eerste lid, van het Archiefbesluit 1995, van archiefbescheiden van het op het beleidsterrein Auteursrecht (1912) 1945-

drs. P.P. te Slaa
Den Haag, maart 2005

Inleiding

De voorliggende ontwerp-selectielijst is een selectielijst als bedoeld in artikel 2, lid 1 van het Archiefbesluit 1995 (Stb.1995/671). De lijst heeft de vorm van een Basisselectiedocument (BSD). Een BSD bestaat voor het grootste deel uit een lijst van handelingen. In een BSD wordt op grond van een aantal selectiecriteria aan elke handeling een waardering gegeven, die neerkomt op een selectiebeslissing met betrekking tot de bescheiden die de neerslag van de handeling vormen (B = te bewaren; V = te vernietigen).

Dit BSD fungeert deels als een nieuw selectie-instrument en deels ter vervanging van een bestaande vernietigingslijst. De volgende vernietigingslijst zal na de vaststelling van dit BSD gedeeltelijk worden ingetrokken:

'Lijst houdende opgaaf van voor vernietiging in aanmerking komende stukken in de archieven van het ministerie van Binnenlandse Zaken en in de archieven van de onder dat ministerie ressorterende commissies en ambtenaren, vastgesteld januari/maart 1961; aangevuld en gewijzigd juli/september' komt te vervallen voor zover deze betrekking heeft op het beleidsterrein Auteursrecht

Voor de overige ministeries bestonden er nog geen formele selectiegrondslagen voor de archiefbescheiden op het beleidsterrein Auteursrecht.

Het beleidsterrein auteursrecht

Korte historische schets tot 1912

Het auteursrecht werd in 1803 in Nederland vastgelegd. In dat jaar werden alle bestaande privileges afgeschaft. In plaats hiervan kwam een wettelijk recht van kopie voor de opsteller van een (uitgegeven) geschrift. Er was nu wel formeel sprake van auteursrecht, maar dat ontstond pas na de uitgave van het werk. In werkelijkheid was er sprake van uitgeversrecht. Bij de invoering van de auteurswet van 25 januari 1817 werd het auteursrecht gezien als een blijk van welwillendheid jegens de beoefenaren van letteren en kunsten. Het kopijrecht duurde tot twintig jaar na het overlijden van de auteur of de vertaler. Om een beroep te kunnen doen op dit kopijrecht moesten drie exemplaren van het werk naar het Ministerie van Binnenlandse Zaken gezonden worden. Hiernaast moest het werk door een Nederlandse drukkerij gedrukt zijn en door een Nederlandse uitgeverij uitgegeven worden. Deze wet werd in 1881 vervangen door een nieuwe auteurswet, die op 1 januari 1882 in werking trad. Met deze wet was het auteursrecht niet langer een blijk van welwillendheid, maar was het een recht geworden. Eén van de veranderingen was het wijzigen van de duur van het auteursrecht. Waar onder de oude auteurswet nog twintig jaar na het overlijden van de auteur of de vertaler kopijrecht over een werk kon worden uitgeoefend, veranderde dit in de nieuwe wet tot vijftig jaar na de eerste uitgave en indien de auteur dan nog leefde en zijn recht nooit had overgedragen, in levenslang. Het deponeren van werken – nu bij het Ministerie van Justitie – bleef voorgeschreven. De wetswijzigingen zouden noodzakelijk zijn geweest, omdat de wet van 1817 – volgens de *Memorie van Toelichting* uit 1881 – aanmerkelijke gebreken vertoonde. Er bestond onder andere onzekerheid of een anoniem, postuum, collectief of onder pseudoniem verschenen werk nu wel of niet onder de auteurswet zou vallen.

Historisch overzicht van 1912 tot en met 2000

Op 1 november 1912 trad echter wederom een nieuwe auteurswet in werking. De reden voor deze nieuwe wet was de toetreding van Nederland in 1912 tot de *Berner Conventie (BC)*. Deze conventie kwam tot stand op 9 september 1886. De tekst is naderhand viermaal herzien: in 1928 (*Akte van Rome*), in 1948 (*Akte van Brussel*), in 1967 (*Akte van Stockholm*) en in 1971 (*Akte van Parijs*). De herziene tekst trad niet automatisch in werking voor de aangesloten landen (de Unie), maar moet daar eerst geratificeerd worden. In 1931 (*Stb.* 264, 1931) werd de Auteurswet 1912 aan de *Akte van Rome* aangepast. Vanaf 1973 (*Stb.* 579, 1972) gold de *Akte van Brussel*. De *Akte van Parijs* werd in 1985 (*Stb.* 307, 1985) bekrachtigd en trad op 30 januari 1986 in werking. De auteursrechtbescherming van de *BC* is gebaseerd op het zogenaamde gelijkstellings- of assimilatiebeginsel. Dit houdt in dat een buitenlandse auteur wonende in bijvoorbeeld Nederland dezelfde bescherming geniet als Nederland aan zijn eigen onderdanen verleent. Dit staat geheel los van het al dan niet bestaan van enige mate van bescherming in het land van oorsprong. Een auteur heeft zodoende een bundel van nationale rechten van diverse landen die naar inhoud en werking zijn vastgesteld door de wetgeving van die betrokken landen. Hiernaast mag de bescherming niet afhankelijk worden gesteld van voorwaarden, zoals registratie of depot van het werk.

Het toetreden van Nederland tot de *BC* legde de verplichting op om de auteurswet van 1881 grondig te herzien. Als de wet niet werd aangepast, zou namelijk de situatie ontstaan waarin buitenlanders in Nederland volgens de conventie rechten hadden die aan Nederlanders onthouden werden. Het ging bijvoorbeeld om rechten op beeldende kunst. De *BC* erkende deze wel, maar de Nederlandse auteurswet van 1881 niet.

Sinds 1945 worden wetswijzigingen op het gebied van auteursrecht voornamelijk bepaald door ontwikkelingen op internationaal niveau en de voortschrijdende techniek. De vergaande digitalisering van de samenleving stelt het auteursrecht telkens weer voor nieuwe uitdagingen als het gaat om bijvoorbeeld het internet, nieuwe media of digitale kopieertechnieken. Vanaf het begin van de jaren negentig besteedt de Europese Gemeenschap ook aandacht aan het auteursrecht, de naburige rechten en het databankenrecht door middel van diverse richtlijnen. In september 2000 heeft de Europese Raad van Ministers en de Europese Commissie het gemeenschappelijk standpunt inzake een richtlijnvoorstel 'auteursrecht en naburige rechten in de informatiemaatschappij' formeel vastgesteld. Deze richtlijn moet verdere harmonisatie van de digitale aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten gaan bevorderen. Definitieve aanvaarding is in 2001 te verwachten, zodra de richtlijn is goedgekeurd door het Europese Parlement.

Bij het opzetten van het Nieuw Burgerlijk Wetboek in 1947 werd in eerste instantie uitgegaan van een negende boek, waarin de rechten op de voortbrengselen van de geest beschreven zouden worden. Sindsdien is de situatie veranderd: de wetgeving is niet langer alleen nationaal. Er zijn internationale regelingen tot stand gekomen of zij worden nagestreefd. Tevens is de Europese Unie bezig met het harmoniseren van de rechten op dit gebied. Deze wetten lenen zich er echter slecht voor om in hun geheel opgenomen te worden. In de jaren negentig is enige tijd het werk aan Boek 9 hervat. De bedoeling was dat in dit Boek alleen de zuiver vermogenrechtelijke aspecten van het intellectuele eigendom en regels verband houdende met de civielrechtelijke handhaving op te nemen. Sinds 1997 heeft het werk aan dit project echter stilgelegen. Het blijft de vraag of het boek voltooid zal worden.

Geschiedenis van de naburige rechten

Voor werken van letterkunde, wetenschap en kunst is de bescherming vanaf 1817 per wet geregeld. Het is echter anders voor uitgevoerde werken. Deze waren bestemd voor een auditieve of een visuele receptie. De situatie veranderde door de voortschrijdende technologische exploitatiemogelijkheden: door de ontwikkeling van fonogrammen, radio, film en televisie konden voorstellingen nu niet alleen worden vastgelegd en opgeslagen, maar ook gekopieerd. Het was zo mogelijk een optreden te reproduceren zonder dat de optredende artiest erbij hoefde te zijn. De roep om bescherming door zowel artiesten als producenten was hierdoor begrijpelijk.

De uitdrukking 'naburige rechten' kwam voor het eerst ter sprake op de conferentie ter herziening van de *BC* te Brussel in 1948. De term werd gebruikt met betrekking tot een nieuw onderwerp dat géén onderdeel mocht uitmaken van het oude auteursrechtverdrag, namelijk de rechten van de uitvoerende kunstenaars. Hun bescherming en die van producenten van grammofonplaten en de

omroeporganisaties werden in aparte resoluties geregeld. In deze drie resoluties werd de wens uitgedrukt dat de regeringen van de Unie zouden overwegen om de drie groeperingen te beschermen zonder hierbij afbreuk te doen aan de rechten van de auteurs. Dit resulteerde uiteindelijk in de *Conventie van Rome (CvR)* van 1961. Hoewel in de *CvR* de term 'naburige rechten' niet wordt gebruikt, is hij sindsdien wel overal in de nationale wetgeving ingeburgerd om de drie rechten aan te geven die door de *CvR* verleend worden.

In Nederland werd de uitvoering van een werk niet gezien als 'werk' in de zin van de Auteurswet 1912. Een uitvoerende kunstenaar had zodoende geen auteursrecht op zijn vertolking. Bij gebrek aan een verbodsrecht, zoals een auteur in de Auteurswet 1912 heeft, was voor de uitvoerende kunstenaar slechts de algemene actie wegens onrechtmatige daad (artikel 6:162, 1401-oud Burgerlijk Wetboek) beschikbaar. De beschermingsbehoefte richtte zich vooral op het gebruik van de creatieve prestatie zonder vergoeding aan of toestemming van de kunstenaar. Ondanks het feit dat met succes meerdere malen zo'n actie werd uitgevoerd, bleef de behoefte aan een speciale wetgeving onder de uitvoerende kunstenaars groot. Toch duurde het tot 1 juli 1993 voordat de Wet op de Naburige Rechten in werking trad. Nederland bleef ook lange tijd afzijdig van de *CvR* en trad pas in 1993 toe. Het heeft zo lang geduurd, omdat er aanvankelijke grote weerstand tegen de wet was. Men vreesde voor ernstige financiële gevolgen voor het omroepbudget en een daarmee samenhangende verhoging van de omroepbijdrage. Maar zelfs nadat de weerstand halverwege de jaren tachtig luidde, heeft het nog tot 1989 geduurd voordat het wetsvoorstel werd ingediend. De Tweede Kamer keurde dit voorstel uiteindelijk op 16 september 1992 goed.

Sinds 1993 is de Wet op de Naburige Rechten meerdere malen gewijzigd om aangepast te worden aan de diverse richtlijnen van de Europese Gemeenschap en de steeds veranderende technologische mogelijkheden.

Geschiedenis van het databankenrecht

De Commissie van de EU publiceerde in 1988 een Groenboek over het auteursrecht en de uitdaging van de technologie. Hierin werd voor het eerst aandacht gevraagd voor de vraagstukken van de rechtsbescherming van databanken. Op dit Groenboek volgde een werkprogramma, waarin een ontwerprichtlijn werd uitgewerkt. In mei 1992 diende de Commissie een richtlijnvoorstel in bij het Europees Parlement en de Raad van de Europese Gemeenschappen. De definitieve tekst van de richtlijn werd uiteindelijk op 11 maart 1996 vastgesteld.

De belangrijkste reden voor het voorstellen van de richtlijn was om de Europese industrie van elektronische databanken een zo sterk mogelijke positie te geven, zodat deze kan concurreren met bedrijven over de gehele wereld, maar vooral met de Verenigde Staten en Japan – de belangrijkste databankenproducerende landen. Tevens werd het van groot belang geacht voor de economische ontwikkeling van de EU. De databankenindustrie zou op langere termijn grote groeimogelijkheden kunnen bieden. De productie van een databank vroeg vaak om aanzienlijke investeringen. Het rendement hiervan was niet altijd vastgesteld. Dit kwam mede doordat met nieuwe technologieën het zeer eenvoudig bleek om (gedeeltes van) databanken te kopiëren, te bewerken en daarna opnieuw op de markt te brengen. Als hierbij geen sprake was van inbreuk op het auteursrecht, kon hier soms weinig tegen gedaan worden. De noodzakelijke investeringen in databanken zullen zodoende achterwege blijven. Van concurrentie met vooral de Verenigde Staten en Japan zou dan helemaal geen sprake meer zijn.

De Databank-richtlijn werd in 1999 per Wet (*Stb.* 303, 1999) in de Nederlandse wetgeving geïmplementeerd. De hieruit voortvloeiende wet – de Databankenwet – trad in werking op 21 juli 1999.

Internationaal niveau

Naast de *BC* en de *CvR* zijn er nog een aantal andere verdragen op internationaal niveau:

De *Universele Auteursconventie (UAC)* is een op 6 september 1952 gesloten verdrag dat op ongeveer dezelfde manier als de *BC* het auteursrecht in internationaal verband regelt. Het verdrag wordt beheerd door *Unesco*, die ook in 1952 het initiatief tot de conventie had genomen. Bij de *UAC* zijn landen aangesloten waar het auteursrecht niet automatisch ontstaat, maar pas wordt verleend nadat aan bepaalde formaliteiten is voldaan. Evenals in de *BC* is de bescherming van de *UAC* gebaseerd op het gelijkstellingsbeginsel: in alle aangesloten landen geniet een buitenlandse auteur dezelfde mate van bescherming als daar aan de eigen onderdanen wordt verleend. De *UAC* verplicht de lidstaten om

in hun eigen wetgeving een voldoende en doeltreffende beschermingsgraad te realiseren en schrijft een vertaalrecht en een minimale beschermingsduur voor. Het beschermingsniveau ligt echter beduidend lager dan bij de *BC*. Het verdrag is in 1971 te Parijs herzien.

Nederland is sinds 1967 bij de *UAC* aangesloten; de herziene tekst is geratificeerd in 1985.

Op 29 oktober 1971 kwam te Genève de *Conventie van Genève (CvG)* tot stand. Het betreft een overeenkomst die fonogrammenproducenten moet beschermen tegen het ongeoorloofd kopiëren van hun fonogrammen. De overeenkomst beoogt dat de aangesloten landen door middel van hun nationale wetgeving bescherming bieden aan producenten, die onderdaan zijn van een ander, aangesloten land, om hen zo te beschermen tegen de illegale reproductie van hun fonogrammen. Tevens hoopt men zo de invoer en verkoop van deze producten tegen te gaan. Nederland keurde dit verdrag pas in 1990 (*Stb.* 304, 1990) goed, waarna het op 1 juli 1993, tegelijkertijd met de Wet op de Naburige Rechten, in werking trad.

De *Wereld Organisatie voor Intellectueel Eigendom (WIPO – World Intellectual Property Organisation)* is één van de gespecialiseerde agentschappen binnen de Verenigde Naties. Zij is verantwoordelijk voor de promotie van de bescherming van het intellectuele eigendom over de gehele wereld. *WIPO* doet dit door middel van coöperatie tussen verschillende staten en is onder meer belast met het beheer van het *Unieverdrag van Parijs*, de *BC* en aanverwante verdragen. Het hele jaar door organiseert *WIPO* bijeenkomsten, die zowel in het hoofdkantoor in Genève als daarbuiten in samenwerking met één of meerdere lidstaten gehouden kunnen worden. Te Genève worden besprekingen gehouden die variëren van Diplomatieke Conferenties tot gespreksrondes met vertegenwoordigers van *WIPO*-lidstaten over de belangrijke thema's. Hiernaast worden ook seminars, trainingsprogramma's en het jaarlijkse Assemblee georganiseerd. Zo werd onder andere in december 1996 een diplomatieke conferentie georganiseerd over drie ontwerpverdragen op het gebied van auteursrecht, naburige rechten en databankenrecht. Het derde ontwerp kon op weinig steun rekenen, maar de andere twee resulteerden wel in nieuwe verdragen: de *WIPO Copyright Treaty* en de *WIPO Performances and Phonograms Treaty*. In beide verdragen komt de noodzaak naar voren tot de verhoging van het beschermingsniveau en de toepasbaarheid in de digitale omgeving. De verdragen kunnen worden gezien als een update van zowel de *BC* als de *CvR*. Met betrekking tot de rechten die mede door de *CvR* worden beschermd, werd in december 2000 een diplomatieke conferentie georganiseerd over het beschermen van de rechten van filmacteurs. Het hieruit voortgekomen concept (*WIPO Audio-visual Performances Treaty*) resulteerde uiteindelijk niet in een verdrag. Het grote struikelblok was de overdracht van de rechten van filmacteurs naar de filmproducenten.

Sinds 1971 zijn de *BC* en de *UAC* niet meer herzien. Dit had onder andere te maken met de grote tegenstelling tussen geïndustrialiseerde landen en ontwikkelingslanden. De eerste wenste uitbreiding van de beschermingsomvang, maar dat stuitte op verzet van de tweede, die vanuit hun achterstandspositie de toegang tot informatie zoveel mogelijk open wilde houden. De *WIPO* raakte hierdoor tijdelijk in een impasse. Het toegenomen economische belang van het auteursrecht – en ook van het industriële eigendom – leidde ertoe dat er in een ander mondiaal verband naar oplossingen werd gezocht. Deze mogelijkheid werd gevonden in de ontwikkelingen rond de *Wereld Handels Organisatie (World Trade Organisation – WTO)* en vooral in de onderhandelingen op het gebied van de rechten van intellectueel eigendom. Dit resulteerde in het *Trips*-verdrag, een van de in april 1994 bereikte akkoorden in het kader van de *WTO*. Naast het auteursrecht strekt het verdrag zich uit over alle rechten van het intellectuele eigendom. Tevens is het beschermingsniveau hoger dan de *BC*, de *CvR* en de *UvP*. Het doel van het verdrag is het beschermingsniveau in de lidstaten te verhogen en te harmoniseren. Het uiteindelijke oogmerk is de bevordering van de wereldhandel. Het verdrag is in werking getreden op 1 januari 1996. De Europese Unie – dus ook Nederland – heeft zich bij het *Trips*-verdrag aangesloten. Op dit moment zijn de strafmaatbepalingen uit het verdrag in 1999 in de Nederlandse wetgeving geïncorporeerd.

Zoals eerder vermeld wordt de laatste jaren in toenemende mate de inhoud van het auteursrecht, de naburige rechten en het databankenrecht mede bepaald door EG-regelgeving. Het beleid is erop gericht om het auteursrecht in de lidstaten beter te harmoniseren. Dit beleid wordt uitgevoerd aan de hand van richtlijnen, die op diverse deel terreinen worden uitgevaardigd. De lidstaten zijn verplicht om

de inhoud hiervan in hun nationale wetgeving te implementeren. In september 2000 hebben de Europese Raad voor Ministers en de Europese Commissie het gezamenlijke standpunt inzake het richtlijnvoorstel 'harmonisatie van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij' aanvaard. De aanleiding tot deze richtlijn waren de beide *WIPO*-verdragen uit 1996. Deze moesten geïmplementeerd worden in de wetgeving van de lidstaten, voordat zij konden toetreden tot de verdragen.

De Europese Commissie beoogde vanaf de eerste richtlijn om alleen specifieke onderwerpen te regelen op het terrein van het auteursrecht, de naburige rechten en het databankenrecht. Zij wilde zich niet begeven op het terrein van algemene, zogenaamde horizontale vraagstukken van met name het auteursrecht. Echter vanaf het begin bevatten de richtlijnen horizontale bepalingen. Dit is zeer zeker het geval in het laatste richtlijnvoorstel. Door de jaren heen is de Commissie zich zo steeds meer gaan gedragen als een authentieke auteurswetgever en niet alleen meer puur als verdediger van het vrije verkeer van goederen. Binnen de EU zal op den duur dan ook sprake zijn van een (grotendeels) Europees auteursrecht met enkele nationale verschillen. De komende jaren zullen er zodoende meer richtlijnen te verwachten zijn op het gebied van het auteursrecht, de naburige rechten en het databankenrecht.

Reikwijdte van het BSD

Op het beleidsterrein organisatie van de rijksoverheid zijn de volgende actoren en hun rechtsvoorgangers actief (geweest):

- Adviescommissie voor het auteursrecht;
- Bureau voor muziekauteursrechten;
- College van Toezicht voor SENA;
- College van Toezicht voor de Stichting Leenrecht;
- Commissie van Advies;
- Commissie Auteursrecht;
- Commissie van Overleg bij de Regeringscommissaris voor BUMA;
- Commissie Incasso, beheer en repartitie auteursrechtgelden;
- Hoofd van de Opsporingsdienst BUMA/STEMRA;
- Interdepartementele werkgroep Piraterij;
- Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties;
- Minister van Economische Zaken;
- Minister van Justitie;
- Minister van Koloniën;
- Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen;
- Regeringscommissaris voor BUMA;
- Regeringscommissaris voor de Stichting Thuis kopie;
- Stichting Leenrecht;
- Stichting tot exploitatie van naburige rechten;
- Stichting Onderhandelingen Leenvergoedingen;
- Stichting Onderhandelingen Thuis kopievergoeding;
- Stichting De Thuis kopie;
- Stichting Reprorecht;
- Vakminister;
- Werkgroep Auteursrechtelijke bescherming van computerprogramma's.

Dit BSD wordt ingediend door de volgende zorgdragers:

De **Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties;**

- Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties;
- Minister van Koloniën;
- Vakminister.

De **Minister van Buitenlandse Zaken** dient het BSD in voor de volgende actor:

- Vakminister.

De **Minister van Defensie** dient het BSD in voor de volgende actor:

- Vakminister.

De **Minister van Economische Zaken** dient het BSD in voor de volgende actor:

- Vakminister

De **Minister van Financiën** dient het BSD in voor de volgende actor:

- vakminister.

De **Minister van Justitie** dient het BSD in voor de volgende actoren:

- Minister van Justitie;
- Vakminister;
- Adviescommissie voor het auteursrecht;
- Commissie van Advies;
- Commissie Incasso, beheer en repartitie auteursrechtgelden;
- Commissie Auteursrecht;
- Commissie van Overleg;
- College van Toezicht op Leenrecht;
- College van Toezicht collectieve beheersorganisatie auteurs- en naburige rechten;
- College van Toezicht voor SENA;
- College van Toezicht van de Stichting Reprorecht;
- College van Toezicht voor de Stichting Leenrecht;
- Interdepartementale werkgroep Piraterij;
- Regeringscommissaris voor de Stichting De Thuis kopie;
- Regeringscommissaris voor BUMA.
- Werkgroep Auteursrechtelijke bescherming van computerprogrammatuur.

De **Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit** dient het BSD in voor de volgende actor:

- vakminister.

De **Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap** dient het BSD in voor de volgende actor:

- Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap;
- vakminister.

De **Minister van Verkeer** en Waterstaat dient het BSD in voor de volgende actor:

- vakminister.

De **Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport** dient het BSD in voor de volgende actor:

- vakminister.

De **Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer** dient het BSD in voor de volgende actor:

- vakminister.

Totstandkoming BSD

Het BSD is gebaseerd op het institutioneel onderzoek naar het beleidsterrein Auteursrecht. Dit onderzoek is door mevrouw drs. R. Baan in 2000 verricht op het ministerie van Justitie.

Bij de totstandkoming van het RIO zijn destijds de volgende ambtenaren betrokken:

- de heer mr. dr. E.J. Arkenbout, Directoraat-generaal Wetgeving, Rechtspleging en Rechtsbijstand, Directie Wetgeving, sectie Privaatrecht;
- de heer mr. C.B. van der Net, Directoraat-generaal Wetgeving, Rechtspleging en Rechtsbijstand, Directie Wetgeving, sectie Privaatrecht.

Het onderzoek resulteerde in het Rapport Institutioneel Onderzoek (RIO) met de titel *Ere wie ere toekomt. Een institutioneel onderzoek naar het handelen van de overheid op het beleidsterrein auteursrecht (1912) 1945-2000*. Dit rapport is in 2001 onder nummer 118 gepubliceerd in de PIVOT-reeks.

Op basis van het RIO is in maart-april 2002 een concept-BSD opgesteld door mevrouw drs. R. Baan.

Driehoeksoverleg

Het driehoeksoverleg is opgestart in april 2002 en definitief afgesloten in februari 2005. Er is gekozen voor een uitvoerige toetsingsprocedure, aangezien het hier een BSD betreft met een rijksbrede werkingssfeer.

Hieronder volgt eerst een opsomming van de deelnemers aan het driehoeksoverleg, waarna de gevolgde toetsingsprocedure kort wordt uiteengezet.

Als beleidsdeskundigen:

Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties;

- de heer mr. P.P. Reimer, juridische adviseur van de directie Constitutionele Zaken en Wetgeving.

Minister van Buitenlandse Zaken:

- de heer mr. drs. S. Terstal, plv. Directeur van Directie Juridische Zaken.

Minister van Defensie:

- de heer E. Postel, senior juridisch medewerker van de afdeling civiel recht van de Directie Juridische Zaken.

Minister van Economische Zaken:

- mevrouw mr. drs. B.A.J. Spiegelers, Directoraat-generaal Ondernemen en Innovatie.

Minister van Financiën:

- de heer mr. A.M. Weimar, Hoofd van de sector Juridische Zaken en Europees Recht van de Directie Wetgeving, Juridische en Bestuurlijke Zaken;
- de heer E.J. Bouman, Directie Financiële Markten.
- G. Schouten, directeur informatievoorziening en algemene zaken van het ministerie van Financiën.

Minister van Justitie:

- de heer mr. dr. E.J. Arkenbout, Directoraat-generaal Wetgeving, Rechtspleging en Rechtsbijstand, Directie Wetgeving, sectie Privaatrecht;
- de heer mr. C.B. van der Net, Directoraat-generaal Wetgeving, Rechtspleging en Rechtsbijstand, Directie Wetgeving, sectie Privaatrecht.

Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit:

- de heer mr. H.D. van Romburgh, jurist bij Directie Informatie Management en Facilitaire Aangelegenheden.

Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap:

Mevr. F. Vening, beleidsmedewerker van de directie Media, Letteren en Bibliotheken.

Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

- mevrouw mr. A.W.G.M. Engelen, senior juridisch-bestuurlijk medewerkster van de Directie Wetgeving, Bestuurlijke en Juridische Aangelegenheden.

Minister van Verkeer en Waterstaat:

- mevrouw C.E.M. Strik-Zijlstra, Manager Documentaire Informatievoorziening, Directie Facilitair Bedrijf en voormalig hoofd Bidoc.

Minister van Volkshuisvesting, Welzijn en Sport:

- de heer B. R. Klavertijn, senior adviseur Programmaeenheid Kick;

Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer:

- de heer mr. J. Bogaart, Directie Juridische Zaken.

Als archiefdeskundigen:**Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties:**

- mevrouw E. van Gent, afdeling Documentatiediensten, Eenheid Document Management van de Directie Communicatie en Informatie;
- de heer J. Langezaal, afdeling Documentatiediensten, Eenheid Document Management van de Directie Communicatie en Informatie.

Minister van Buitenlandse Zaken:

- de heer S.F.B. Buytendijk, Hoofd Afdeling Semi Statisch Archief, Directie Documentaire Informatievoorziening.

Minister van Defensie:

- de heer J.M.M. Cuijpers, Institutioneel onderzoeker bij het Centraal Archiefdepot van het Ministerie van het defensie archieven-, registratie- en informatiecentrum

Minister van Economische Zaken:

- mevrouw dr. C. Dohmen, adviseur Documentaire Informatievoorziening, Afdeling Informatiemanagement en Automatisering van de Directie Informatiemanagement en Informatievoorziening.

Minister van Financiën:

- de heer M.J.M. Voermans, Medewerking Institutioneel onderzoek en archiefbewerking van de Afdeling Documentaire Informatievoorziening;
- de heer C. Fieret jr., Medewerking Institutioneel onderzoek en archiefbewerking van de Afdeling Documentaire Informatievoorziening.

Minister van Justitie:

- mevrouw drs. R. Baan, institutioneel onderzoeker;
- de heer J.G.M. Gerse, DBOB/PMDIV, projectleider PIVOT;
- de heer M. van Rijn, DBOB/PMDIV, projectleider PIVOT;
- de heer E. Steigenga, Coördinator Justitie-breed archiefbeleid.

Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit:

- mevrouw drs. A. Overbeeke, Adviseur informatiemanagement;
- de heer drs. P.M. Spierenburg, Adviseur informatiemanagement.

Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap:

- de heer H. 't Hoen, directie Facilitair Bedrijf, Afdeling Informatiediensten.

Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid:

- de heer J.W. Rip, medewerker Directie Algemene Zaken, Afdeling Beleid en Advies DIV.

Minister van Verkeer en Waterstaat:

- mevrouw I. Dorrestijn, adviseur a.i., SSO/Advies- en Coördinatiecentrum/DIV.

Minister van Volksgezond, Welzijn en Sport:

- de heer drs. L.B. Humbert, senior adviseur Programmaeenheid Kick;

Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer:

- de heer P. Sierdsma, Dienst Documentaire Informatie, Archief en Informatiecentrum.

Als vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris:

- de heer drs. P.R. te Slaa, medewerker Selectie.

Als adviseur van de vertegenwoordiger van de Algemeen Rijksarchivaris trad op de heer dr. mr. J.P.Heinrich op voordracht van het Koninklijk Nederlands Historisch Genootschap (KNHG).

Tijdens het driehoeksoverleg is de volgende procedure gevolgd:

Op 16 april 2002 diende de toenmalige projectleider PIVOT bij het ministerie van Justitie, de heer J.G.M. Gerse, aan het hoofd Selectie van het Nationaal Archief, mevrouw drs. B. Abels, schriftelijk het verzoek in om het driehoeksoverleg voor het BSD Auteursrecht op te starten.

Op verzoek van het Nationaal Archief wees het Koninklijk Nederlands Historisch Genootschap op 18 april 2002 de heer dr. mr. J.P. Heinrich aan als materiedeskundige voor het driehoeksoverleg. De vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris heeft hem daarop de benodigde bescheiden (RIO en concept-BSD) doen toekomen.

Op 26 juni 2002 heeft de heer Heinrich in een schrijven een uitvoerige reactie gegeven op de voorgelegde concept-selectielijst (zie pag. 11 e.v.). De vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris heeft kort daarna de heren Gerse en Van Rijn van het ministerie van Justitie de reactie van de materiedeskundige en zijn eigen bevindingen over de concept-selectielijst doen toekomen. Hij heeft daarbij tevens het voorstel gedaan om deze opmerkingen in een gezamenlijk overleg te bespreken.

Wegens de drukke werkzaamheden van de heer Gerse kon dit gesprek op korte termijn geen doorgang vinden. Na het abrupte vertrek van de heer Gerse bij het departement van Justitie in januari 2003 vond uiteindelijk op 25 februari een onderhoud plaats tussen diens opvolger, de heer Van Rijn, en de vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris.

Tijdens dit overleg zijn de bevindingen van de materiedeskundige en die van de vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris, alsmede de binnengekomen reacties van deelnemende zorgdragers besproken (zie p. 11 e.v.).

De vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris heeft daarbij eveneens aan de heer Van Rijn medegedeeld dat het voor de afronding van het driehoeksoverleg en de verslaglegging daarvan noodzakelijk was dat hij nog de benodigde gegevens zou ontvangen inzake de betrokken beleidsdeskundigen van het ministerie van Justitie.

De gevraagde gegevens zijn destijds niet verstrekt. In april 2003 is echter door een andere vertegenwoordiger van het ministerie van Justitie, de heer J. Buskes, medegedeeld dat zijn departement per direct alle lopende driehoeksoverleggen voor onbepaalde tijd opschortte wegens een gebrek aan personeelscapaciteit bij de betreffende afdeling.

Het Nationaal Archief heeft hier destijds bezwaar tegen aangetekend aangezien alle andere betrokken partijen (zorgdragers, materiedeskundigen en het Nationaal Archief) nadelige gevolgen zouden ondervinden van dit besluit van Justitie.

Dit protest bleef evenwel zonder resultaat waarna de afronding van het driehoeksoverleg anderhalf jaar is vertraagd.

In augustus 2004 is de heer E. Steigenga bij het departement van Justitie in dienst gekomen als coördinator Justitiebreed archiefbeleid. Hij heeft de vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris alsnog de gevraagde gegevens inzake de betrokken beleidsdeskundigen doen toekomen.

Tijdens een overleg op 26 oktober 2004 zijn de heer Steigenga en de vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris overeengekomen dat het verslag driehoeksoverleg voor kerst 2004 zou worden opgesteld.

Door andere onvoorziene werkzaamheden kon de vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris de verslaglegging pas in januari 2005 afronden.

Het verslag is in februari 2005 ter goedkeuring voorgelegd aan de deelnemers aan het driehoeksoverleg. Deze hebben hun goedkeuring aan het verslag gegeven.

Belangen

Belangen ex art. 2, sub c en d van het Archiefbesluit 1995

Tijdens het opstellen van het BSD en in het gevoerde driehoeksoverleg is rekening gehouden met de in art. 2, sub c van het Archiefbesluit genoemde waarde van archiefbescheiden als bestanddeel van het culturele erfgoed en het onder sub d van hetzelfde besluit genoemde belang van de in de archiefbescheiden voorkomende gegevens voor overheidsorganen, voor recht- en of bewijszoekenden en voor historisch onderzoek.

Als uitgangspunt van het overleg gold de door de rijksarchiefdienst gehanteerde selectiedoelstelling, die inhoudt dat de belangrijkste bronnen van de Nederlandse samenleving en cultuur veilig worden gesteld voor blijvende bewaring. Met het te bewaren materiaal moet het mogelijk zijn om een reconstructie te maken van de hoofdlijnen van het handelen van de rijksoverheid ten opzichte van haar omgeving, maar ook van de belangrijkste historisch-maatschappelijke gebeurtenissen en ontwikkelingen, voor zover deze zijn te reconstrueren uit overheidsarchieven.

Om de selectiedoelstellingen te realiseren worden zes selectiecriteria gebruikt om tot een waardering te komen:

ALGEMENE SELECTIECRITERIA	
Handelingen die worden gewaardeerd met een B (= bewaren)	
<i>Algemeen selectie criterium</i>	<i>Toelichting</i>
<i>1. Handelingen die betrekking hebben op voorbereiding en bepaling van beleid op hoofdlijnen</i>	Hieronder wordt verstaan agendavorming, het analyseren van informatie, het formuleren van adviezen met het oog op toekomstig beleid, het ontwerpen van beleid of het plannen van dat beleid, alsmede het nemen van beslissingen over de inhoud van beleid en terugkoppeling van beleid. Dit omvat het kiezen en specificeren van de doeleinden en de instrumenten.
<i>2. Handelingen die betrekking hebben op evaluatie van beleid op hoofdlijnen</i>	Hieronder wordt verstaan het beschrijven en beoordelen van de inhoud, het proces of de effecten van beleid. Hieruit worden niet per se consequenties getrokken zoals bij terugkoppeling van beleid.
<i>3. Handelingen die betrekking hebben op verantwoording van beleid op hoofdlijnen aan andere actoren</i>	Hieronder valt tevens het uitbrengen van verslag over beleid op hoofdlijnen aan andere actoren of ter publicatie.
<i>4. Handelingen die betrekking hebben op (her)inrichting van organisaties belast met beleid op hoofdlijnen</i>	Hieronder wordt verstaan het instellen, wijzigen of opheffen van organen, organisaties of onderdelen daarvan.
<i>5. Handelingen die bepalend zijn voor de wijze waarop beleidsuitvoering op hoofdlijnen plaatsvindt</i>	Onder beleidsuitvoering wordt verstaan het toepassen van instrumenten om de gekozen doeleinden te bereiken.
<i>6. Handelingen die betrekking hebben op beleidsuitvoering op hoofdlijnen en direct zijn gerelateerd aan of direct voortvloeien uit voor het Koninkrijk der Nederlanden bijzondere tijdsomstandigheden en incidenten</i>	Bijvoorbeeld in het geval de ministeriele verantwoordelijkheid is opgeheven en/of wanneer er sprake is van oorlogstoestand, staat van beleg of toepassing van noodwetgeving.

Belangen van archiefbescheiden voor de recht- en bewijszoekende burger en voor overheidsorganen

Bij de handelingen die zijn gewaardeerd met een V, is de vernietigingstermijn vastgesteld met het oog op de belangen van de recht- en bewijszoekende burger en de bedrijfsvoering.

De beoordeling en vaststelling van de vernietigingstermijnen zijn gedaan door deskundigen van de zorgdragers. Een uitvoerige opsomming van deze deskundigen, is opgenomen op pagina 6-8 van dit verslag. De vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris heeft zich ervan vergewist dat zij gezien hun inbreng en functie inderdaad kunnen gelden als deskundigen.

Belangen van de te bewaren archiefbescheiden voor het historisch onderzoek

In het driehoeksoverleg heeft de vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris de belangen van het historisch onderzoek behartigd. Op zijn verzoek hebben ook de overige deelnemers hun gedachten laten gaan over de vraag op welke wijze het belang van de bescheiden voor later historisch onderzoek in de selectielijst tot uiting zou moeten worden gebracht.

Bij het driehoeksoverleg is tevens de mening gevraagd van de heer Heinrich. De heer Heinrich is materiedeskundige op het beleidsterrein Auteursrecht. De bijdrage van de heer Heinrich is door de overige deelnemers aan het overleg zeer op prijs gesteld.

Tenslotte kunnen op basis van artikel 5, sub e van het Archiefbesluit, archiefbescheiden betreffende personen en/of gebeurtenissen van bijzonder cultureel of maatschappelijk belang die volgens de selectielijst voor vernietiging in aanmerking komen hiervan uitgezonderd worden.

In het gevoerde driehoeksoverleg is het volgende aan de orde gesteld:

Algemeen

Wijziging van B5 naar V 10 jaar: handelingen 69, 72, 88 en 105

- **Handeling 69:** Het vaststellen van regels met betrekking tot de vergoeding van reis- en verblijfkosten voor de Commissie van Overleg (actor: Minister van Justitie);
- **Handeling 72:** Het vaststellen van regels met betrekking tot de vergoeding van reis- en verblijfkosten voor de Regeringscommissie voor de BUMA (actor: Minister van Justitie);
- **Handeling 88:** Het vaststellen van regels met betrekking tot de vergoeding van reis- en verblijfkosten voor het College van Toezicht voor Sena (actor: Minister van Justitie);
- **Handeling 105:** Het vaststellen van regels met betrekking tot de vergoeding van reis- en verblijfkosten voor het College van Toezicht voor de Stichting Leenrecht (actor: Minister van Justitie).

De handelingen 69, 72, 88, en 105 zijn gewaardeerd met B5. Deze handelingen hebben evenwel geen betrekking op de wijze waarop beleidsuitvoering op hoofdlijnen plaatsvindt. Naar oordeel van de deelnemers aan het driehoeksoverleg heeft de neerslag van deze handelingen ook geen cultuur-historisch belang. Om deze reden wordt besloten de waardering te wijzigen in V 10 jaar. In het ontwerp-BSD is deze wijziging doorgevoerd.

Nieuwe handelingen

In zijn reactie op de ter beoordeling voorgelegde concept-selectielijst van 22 april 2004 stelt de vertegenwoordiger van het ministerie van Financiën voor om de volgende twee handelingen toe te voegen aan de ontwerp-selectielijst.

(139.)

Vakminister

Handeling Het onderzoeken van en het starten van een procedure naar de schending van het auteursrecht

Periode 1945-

Grondslag Auteursrecht 1912, art. 15b

Product Onderzoek, klacht, verweer

Waardering: **V 10 jaar**

(140.)

Vakminister

Handeling Het onderzoeken van auteursrechtelijke bepalingen in verband met het opstellen en uitgeven van onderzoeksresultaten en andere (departementale) overheidsuitgaven

Periode 1945-

Grondslag Auteursrecht 1912, art. 15b

Product Onderzoeksnotities en adviezen

Waardering: **V 10 jaar**

De vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris stelt dat de beide handelingen in het BSD dienen te worden opgenomen zodat er een grondslag is voor de selectie van de betreffende neerslag. Hij stemt in met de voorstelde waardering V 10 jaar voor beide handelingen.

De overige deelnemers stellen zich op hetzelfde standpunt.

Handeling 5: Het beslissen op bezwaarschriften naar aanleiding van beschikkingen betreffende het auteursrecht, de naburige rechten en het databankenrecht (actor: Minister van Justitie) en handeling 6: Het van voeren verweer in bezwaarschriftprocedures voor administratief rechterlijke organen betreffende het auteursrecht, de naburige rechten en het databankenrecht (actor: Minister van Justitie)

De materiedeskundige stelt dat bij deze handelingen in het algemeen sprake is van een specifieke vorm van beleid aan andere actoren, dan wel aan derden. Hij is van oordeel dat het nemen van beslissingen op bezwaar, respectievelijk de inhoud van de verweerschriften, inzicht bieden in de wijze waarop de actor minister van Justitie aankijkt tegen de juridische werkelijkheid op de desbetreffende (deel-)rechtsgebieden. Hij betoogt dat deze visie op de juridische werkelijkheid zich in de afgelopen tijd ongetwijfeld heeft gewijzigd en dat een evolutie in zienswijze op het recht doorgaans één van de aanleidingen is om tot beleids- c.q. wetswijzigingen over te gaan. Zijns inziens kan de wisselwerking tussen rechtspraak en beleidsontwikkeling niet goed beoordeeld worden zonder enig inzicht te hebben in de casuïstiek die in de loop van de tijd heeft gespeeld. Het behoud van deze casuïstiek is naar zijn mening ook een hulpmiddel om onderzoek te doen naar de (snelheid) van receptie van het communautaire recht op de eerstgenoemde (deel)rechtsgebieden. Hij doet daarom de suggestie om beide handelingen – gelet op de algemene selectiecriteria 1, 3 en 5– te waarderen met B.

De vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris stelt dat niet alle neerslag van de handelingen 5 en 6 voor blijvende bewaring in aanmerking hoeft te komen om te kunnen reconstrueren op wat voor manier de zienswijze van de Minister van Justitie ten aanzien van het auteursrecht, de naburige rechten en het databankenrecht is geëvolueerd. Een ontwikkeling in de zienswijze van deze actor leidt in de praktijk doorgaans tot een wijziging in beleid en wet- en regelgeving. In departementale nota's en toelichting op wet- en regelgeving worden deze wijzigingen toegelicht. De onder de handelingen 5 en 6 voortgebrachte neerslag die (mede) bepalend is (geweest) voor een wijziging in beleid en/of wet- en regelgeving maakt bovendien deel uit van handeling 1 (Het voorbereiden, mede vaststellen, coördineren en evalueren van het beleid ten aanzien van het auteursrecht, de naburige rechten en het databankenrecht). De vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris stelt daarom voor om de oorspronkelijke waardering bij de handelingen 5 en 6 te handhaven. De overige deelnemers verklaren zich hiermee akkoord.

Handeling 24: Het beslissen op een subsidieaanvraag van een particuliere instelling die actief is op het beleidsterrein auteursrecht (actor: Minister van Justitie)

Ten aanzien van deze handeling stelt de materiedeskundige dat de financiële relatie tussen het ministerie van Justitie en een particuliere instelling die actief is op het beleidsterrein Auteursrecht een belangrijke bron kan zijn voor de reconstructie van het beleidsvoorbereiding en –uitvoering. Subsidiëring is een algemeen sturingsinstrument waarmee de overheid richting probeert te geven aan de uitvoering van haar beleidsdoelstellingen. Dit gebeurt bijvoorbeeld door het stellen van subsidievoorwaarden vooraf en besluiten betreffende de subsidieafrekening achteraf, waarbij wordt gecontroleerd in hoeverre de voorwaarden zijn nageleefd. Het ministerie van Justitie is – in ieder geval in theorie – in staat om door middel van subsidiëring sturing te geven aan de particuliere instellingen die actief zijn op het beleidsterrein Auteursrecht. Met het oog op de algemene selectiecriteria 4 en 5 geeft de materiedeskundige de vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris in overweging om deze handelingen alsnog met een B te waarderen.

De vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris stelt zich op hetzelfde standpunt als de materiedeskundige. De financiële relatie tussen de rijksoverheid en particuliere instellingen die belast zijn met de uitvoering van een deel van het overheidsbeleid is een belangrijke bron voor de reconstructie van het overheidsbeleid in zijn geheel. Subsidiëring is een belangrijk sturingsinstrument waarmee de overheid richting probeert te geven aan zijn beleid. Om deze reden stelt de vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris voor om handeling met B 5 te waarderen. Deze wijziging is doorgevoerd in de ontwerp-selectielijst.

Handeling 44: Het jaarlijks verslag uitbrengen van de werkzaamheden aan de Minister van Justitie en de Minister van Koloniën (actor: Commissie van Advies)

Deze handeling is in het concept-BSD gewaardeerd met V 10 jaar. De vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris stelt voor dat deze handeling betrekking heeft op de verantwoording van het beleid op hoofdlijnen. Hij stelt daarom voor om de waardering te wijzigen in B 3. De overige deelnemers aan het driehoeksoverleg stemmen in met dit voorstel. De waardering van handeling 44 is in deze zin gewijzigd.

Handeling 50: Het geven van advies aan de Minister van Justitie omtrent de vraag of de inning, het beheer en de repartitie van uit hoofde van auteursrecht verschuldigde gelden aanleiding kan geven tot enige regeling in en/of wijziging van de Auteurswet 1912.

De vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris constateert dat in het RIO bij deze handeling een andere benaming voor de uitvoerende actor wordt gebruikt (Commissie-Martens), dan in de concept-selectielijst (Commissie Incasso, beheer en repartitie auteursgelden). Dit kan tot verwarring leiden. Hij stelt daarom voor om in de ontwerp-selectielijst achter de officiële naam van de betreffende commissie tussen haakjes de gangbare benaming van deze actor op te nemen.

Handelingen 52: Het benoemen van de leden van de Interdepartementale werkgroep Piraterij (actor: vakminister)

In de concept-selectielijst staat de Minister van Justitie als uitvoerende actor vermeld. De vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris wijst erop dat de Minister van Justitie niet alle leden van een *interdepartementale* werkgroep kan benoemen maar dat dit door of in overleg met alle betrokken ministers gebeurt. Op zijn voorstel wordt daarom als uitvoerende actor vakminister vermeld. Deze wijziging is inmiddels doorgevoerd in de ontwerp-selectielijst.

Handeling 58: Het verlenen van studieopdrachten aan derden (actor: Commissie Auteursrecht)

De materiedeskundige pleit ervoor om bij deze handelingen de opdrachtverstrekkingen te bewaren. De vertegenwoordiger van de Algemene Rijksarchivaris sluit zich hierbij aan. Weliswaar is handeling 59 (Het goedkeuren van het verlenen van studieopdrachten aan derden door de Commissie Auteursrecht) van de actor Minister van Justitie met een B 5 gewaardeerd, maar deze handeling geeft geen inzicht in de wijze van totstandkoming van de studieopdrachten. Om deze reden is ook handeling 58 met B 5 gewaardeerd. De waardering is aangepast.

Het verslag is voorgelegd aan de bij het overleg betrokken personen. Deze hebben hun goedkeuring aan dit verslag gegeven.